

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Regia Via Crvcis

Haeften, Benedictus van

Antverpiæ, 1635

Cap. VIII. Voluntatem omnino firmam ad Crvcis baiulationem adferendam:
significasse id Christvm, cùm dixit: Si quis vult venire post me.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46093](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46093)

tecum ero, & flumina non operient te. Cum ambulaueris in igne, non comburèris, & flamma non ardebit in te. Quia ego Dominus Deus tuus sanctus Israël.

CAPVT VIII.

Voluntatem omnino firmam ad CRVCIS
baiulationem adferendam: significasse
Christum, cum dixit:

Si quis vult venire post me.

Matth. 16, 24.

Luc. 9, 23.

CRVCEM ferendam omnibus proponens, dixisti: *Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat CRVCEM suam.* Cum CRVCX adeò necessaria sit, nullâ vt arte, nullâ vt industriâ eam effugere liceat? velint igitur nolint homines, CRVCX omnibus perferenda videtur.

Chrysoft.
de Adorat.
Cruc. &
Hom. 6.
in Matth.

Ita quidem, respondebat Christus, sed nolui ego vllam necessitatem verbis meis adiungere, nec dicere, *Velitis nolitis, hoc vobis per-*

fe-

ferendum est, sed, si quis vult me sequi. Non vim affero, non cog: sed sui quemque iudicij ac voluntatis Dominum facio, quorum CRUCEM suam mei amore velit ferre, ob eamque causam dico, si cui in animo est me sequi. Nam sicut qui vim facit, plerumque auertit; sic qui liberos audientes constituit, multo magis attrahit. potentior est oratio mitis, quam violenta. Atque id expendas, Staurophila, me non tam ad CRUCES, afflictiones & onera, nec ad supplicia & pœnas (ut cogere mihi opus sit) quam ad ineffabilia bona conuocare; quorum ea natura est, ut facile per seipsa vos inuitare possint. Magna enim sunt quæ retribuo, ac talia, ut ultro ac sponte homines ad ea concursuros dubitare non debeam. Non enim si quis aurum atque argentum proponeret, vim inferret; quanto igitur magis in celestibus bonis inferenda non est? Et certè si rerum ipsa natura non persuadet, & nisi sponte curras, nec accipere quidem digna eris.

Nimirum propter hoc ipsum, inquebat Staurophila, arbitrata sum, neminem fore, qui, si rectè expenderet, CRUCIS detrectaret consortium. Qui enim sequitur te, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vite: & quid, quæso, quærunt homines, quod non inueniant in TE. Honores ambiunt & gloriam? Gloria magna est sequi Dominum.

D 4

Quæ-

Idem Homil. 56. in Matth.

Ioan. 8. 12.

Eccli. 23. 38.

Pl. 15, II.

Quærent *vos* voluptates? *delectationes in dextera tuâ usque in finem.*

August.
Serm. 111.
de Temp.

Non omnes respondebat Christus, capiunt verbum hoc: iunt enim (prò dolor!) sunt multi, quod pessimum est, qui durissimum & amarissimum auaritiæ iugum cum multis laboribus volunt ferre, & dulce iugum meum, & onus leue dissimulant humeris suis imponere, malunt cum multis peccatis sub sarcinâ graui succumbere, quàm iugum meum, quod eos potest in caelum eleuare, suscipere. Fateor, aiebat Staurophila, ita agunt peccatores: sed tamen pietatis amantes, serui tui, prompto vt arbitror, animo ad CRUCEM se accingunt.

Thomas
à Kemp.
lib. 2. de
Imitat.
Christi,
cap. 11.

Crede mihi filia, aiebat Christus, habeo ego nunc multos amatores regni caelestis, sed paucos baiulatores meae CRVCIS. Multos habeo desideratores consolationis, sed paucos tribulationis. Omnes cupiunt mecum gaudere, pauci volunt pro me aliquid sustinere. Multi me sequuntur usque ad fractionem panis, sed pauci ad bibendum calicem passionis. Multi miracula mea venerantur, pauci ignominiam CRVCIS sequuntur. O quàm pauci, Staurophila, post me ire volunt, cum tamen ad me peruenire nemo sit qui nolit! Volunt omnes me frui, at non ita & imitari: conregnare cupiunt, sed non compati. Non curant querere, quem tu
men

Bernard.
Serm. 21.
in Cant.

men desiderant inuenire, cupiunt te consequi,
sed non sequi.

Et vnde, quæso, hoc mi Domine? aiebat
Staurophila. Cui ille: Nimirum contingit
passim, quod Sapiens ait: *Vult & non vult* Prou. 13, 4.
piger. Quæris, quid hoc? Imperare vult pi- Hieron. in
ger cum Christo, non subesse pro Christo: præ- cap. 13.
mium amat, non prælium. coronam deside- Prouerb.
rat sine certamine, sine sudore gloriam, sine
CRUCE, sine tribulatione regnum cælorum.

Vnde autem, aiebat Staurophila, hæc vo-
luntatis, quam experimur in homine lucta?
An fortè vnã habet voluntatem quæ velit,
& alteram quæ nolit? Et vnde hoc mon-
strum? & quare istud partim velle, partim
nolle? *Imperat animus vt moueatur manus;* August.
& tanta est facilitas, vt vix à seruitio dis- l. 8. Con-
cernatur imperium: & animus, animus est, fess. c. 9.
manus autem corpus est. Imperat animus, vt
velit animus, nec alter est, nec facit tamen.
Vnde hoc monstrum? & quare istud? imperat,
inquam, vt velit; qui non imperaret nisi vel-
let; & non fit quod imperat. Non monstrum
est hoc, ô Staurophila, respondebat Chri-
stus, *sed ægritudo animi; quia non totus assur-* Ibid. con-
git, veritate subleuatus, consuetudine prægra- seq.
natus. & ideò non ex toto vult, nec ex toto
imperat. Nam in tantum imperat, in quan-
tum vult: & in tantum non fit quod imperat,

in quantum non vult. Sunt ergo velut duae voluntates, quia una earum tota non est; & hoc adest alteri quod deest alteri. Ita quandoque cum aeternitas delectat superius, & temporalis boni voluptas retentat inferius, eadem anima est, quæ non totâ voluntate illud aut hoc vult; & ideo discerpitur gravi molestiâ, dum illud veritate proponit, hoc familiaritate non deponit. Sed & ipsa, Domine, aiebat Staurophila, hoc nonnumquam experior, quòd dum vel maxime & feruè aliquod volo bonum, nescio quàm leuiter vel omitram, vel in aliud differam tempus: adeò ut bono proposito perquam raro effectus respondeat. Hæc, aiebat Christus, imbecillitas humanæ mentis, quæ omni vertumno mutabilior est. Hæc inconstantia voluntatis in bono, quod utcumque concupiscit, nec tamen generosè prosequitur. Simulachrum id dixerim potius, quàm veram voluntatem, tantum enim abest efficaciter ut velit, quod velle in speciem se fingit, ut potius nolle dicenda sit. Vidistin' aliquando Herculem in ostijs depictum, clauâ instructum, quam in obuium quemque vtraque manu validissimè vibrare viderur, neminem tamen percussit, neminem vel leuiter tangit, etiamsi milies id velle videatur? Huic tepidi homines prorsus simillimi, semper voliturienses, verè

num-

numquam volentes. *In imagine pertransit* Psal. 38, 7.
homo. Proficisci velle videtur, non profici-
 scitur: molitur ambulare, non plus ambulat
 quàm homo pictus. Hoc igitur primum
 disce, Staurophila, in VIA CRVCIS primam
 curam hanc esse, vt magno animo, vt effica-
 ci voluntate velis venire post me. *Nam non* August.
solum ire, verum etiam peruenire ad me, nihil 1. Conf.
est aliud quàm velle ire; sed velle fortiter & fess. cap. 8.
integre, non semisanciam hac atque hac ver-
sare & iactare voluntatem, hac parte assurgen-
tem, cum aliâ parte cadentem luçantem. Lau-
 dati sunt Israëlitæ, qui *in totâ voluntate qua-* 2. Paralip.
sierunt Deum, & idcò eum inuenerunt, qui- 15, 15.
 bus & Dominus præstitit requiem per cir-
 cuitum: hos sequere, hos imitare.

Mox Staurophila, *Concupiuit*, inquebat, Ps. 118, 20.
anima mea desiderare viam iustificationum
 tuarum, REGIAM VIAM CRVCIS, viam salu-
 tis; sed quis dabit mihi vt velim validius, &
 vt quod volo, valeam? *Sine me*, aiebat Chri- Ioan. 15, 5.
 stus, *nihil potes facere*, & nequaquam per-
 uenies ad me, nisi gradiendo post me: & ne
 hoc quidem, nisi adiuta à me. Quid igitur
 opus, nisi vt traharis post me, & dicas, *Trabe* Cant. 1, 3.
me post te, in odorem unguentorum tuorum
curremus. Ita, quæso, aiebat Staurophila, mi-
 hi contingat Domine; & qui dixisti, *Ego* Ioan. 12,
cùm exaltatus fuero à terrâ, omnia traham ad 32.

me-

Bernard.
Serm. 21.
in Cant.

meipsum, ~~et~~ quoque trahe, trahe, inquam,
me post te, ut conuersationis tuæ valeam ve-
stigia sequi, et possim emulari virtutem, nor-
mam tenere vitæ, & morum apprehendere di-
sciplinam. Da mihi semper tuis inhaerere vesti-
gijs, ac sequi te quocumque ieris: quoniam VIÆ
tuæ, VIÆ pulchræ, & omnes semitæ tuæ paci-
ficæ. Trahe quodammodò inuitam, ut fa-
cias voluntariam. Trahe torpentem, ut red-
das currentem. Trahe me, inquam, & cur-
remus post te: non ego sola, sed & sorores
adolescentulæ meum: dabo enim operam
ut & illas adducam, & vnâ mecum suauiter
CRVCIS subeant iugum.

Eia, inquit Christus, quantum spei tibi
est in sororibus tuis? an non illæ proteruè re-
stiterunt tibi? ut ne quidem ad cultum
CRVCIS adhibendum te comitari voluerint,
hinc enim in auia hæc præcipitata es, & tu
nunc eas adducas, ut CRVCIS huic non vno
die, aut altero, sed quotidie baiulandæ hu-
meros supponant? Staurophila, verbo di-
cam, non facient. Confidentia tamen mihi
multa est, inquit illa, quòd, auditis omni-
bus, quæ locutus est Dominus ad cor an-
cillæ suæ, facile in meam ituræ sint senten-
tiam. I verò, aiebat Christus, periculum
fac; ego autem scio quòd neuiquam con-
sentient; Noui enim durissimam ceruicem
earum:

earum: sed vade, adduc eas, et in unum in-
tereà expectabo diem, cum hac horâ hîc
rursum adero, vt in VIA CRVCIS deinceps
instruaris. Dicebat hæc Christus, cum sub-
itò Staurophila eum disparuisse vidit, & se
non longè à suburbanò constitutam.

Inimici CRVCIS Christi. *Philip. 3, 18.*

*Quid fugis hinc? animo placet haud peritura voluptas
Nulla, vel huc ducet te CRVCIS vna VIA.*